

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

אבקת חלב נוכרי הלכה למעשה

תהליך הייצור של אבקת חלב

חלב גולמי מכיל כ 80% מים וכ-20% חומרים מוצקים. אבקת חלב (powder) הינה חלב מייבש, כלומר, אבקה הנוצרת מתהליך של אידוי המים מן החלב. עקרונית ניתן להכין אבקת חלב מכל חלב, ואף מחלב בהמה טמאה, אך בפועל משתמשים רק בחלב פרה, כי הוא הזול והנפוץ ביותר. וכן יש חוק מדינה האוסר לערב סוגי חלב עם חלב פרות ויש עוני שים כבדים על העובר על חוק זה. בדרך כלל עושים אבקת חלב מעודפי חלב גולמי, או מחלב שנפסל לשתיה מפני שיש בו יותר מדי חיידקים (בכל חלב יש חיידקים) או מסיבה דומה. הסיבה לכך, כמובן, היא כלכלית בלבד.

ישנן שתי שיטות ליצור אבקת חלב:

- א. יבוש בהתזה (Spray Drying)
- ב. יבוש בגליל (Roller Drying)

השיטה הנפוצה יותר בתעשיית המזון היא השיטה הראשונה, מכיוון שהיא זולה יותר וקלה יותר לייצור. לעומת זאת, שיטת הייצור השנייה יקרה יותר והיא מיועדת רק למוצרי שוקולד. בארץ אין אף מפעל שמייצר אבקת חלב כזו, ולכן מייבאים אותה מהולנד.

להלכה

אבקת חלב לדעת רוב הפוסקים אינה בכלל גזרת חלב נוכרי ולא בכלל גזירת גבינה נוכרי, וכן פסק מרן הראשון לצ"ה הרב יצחק יוסף שליט"א בספרו ילקוט יוסף סימן פ"א הלכה י"ז וזה לשונו - אבקת חלב של גויים שמעריבים בשוקולד וכדו' [עם הכשר מהרבנות] מעיקר הדין אין בזה איסור משום חלב עכו"ם, אחר שידוע שעושים אבקה זו מחלב פרות. ומותר לאכול שוקולד זה. אולם עם כל זה ראוי ונכון להמיר בזה אך לקטנים יש להקל גם במיני מתקה. וכן כתב בספרו שלחן המערכת מערכת האל"ף אות כ"ז וזה לשונו - ואמנם כבר נהגו החרדים לדבר ה' להקפיד שלא לאכול אבקת חלב נוכרי, וראוי מאד להחזיק בחומרא זו, ולקח אך ורק ממתקים בהכשרים מהודרים שאינם נזקקים להיתרים הנ"ל. ובפרט דקדש עצמך במותר לך.

בברכת לבת אלון וקבוצה

הרב יעקב ישראל אטלן
מנהל מחלקת כשרות
שע" הרבנות באר שבע

אורות הפרשה

תהילים הכנה לתפילה

'היהודי הקדוש' מפסיחה זיע"א היה גאון אדיר, ועם זה נהג לומר תהילים לפני התפילה. שאלו תלמידו, רבי ישעיה מפסדבורז' זיע"א "האם לא עדיף ללמוד לפני התפילה כמה דפי גמרא, אמנם דוד המלך ביקש שאמירת התהילים תיחשב כלימוד נגעים ואהלות שהם המסכתות הקשות ביותר בסדר טהרות, אבל משם גופא ראינו שלימוד המשניות עצמן הוא הדרגה הגבוהה ביותר". השיב 'היהודי הקדוש': "בבקשתו של דוד המלך טמונה כוונה עמוקה יותר 'נגעים' פירושו, שאמירת המזמורים תועיל לאדם שיראה את נגעי עצמו, 'אהלות' שיוכל להסתופף באוהלו של הקב"ה. והלוא אין לך הכנה לתפילה טובה מזה".

פסק הלכה שהביא רפואה

בעיר ליאזנה התגורר יהודי תלמיד חכם שגם היה משיב על שאלות הלכתיות. היהודי סבל ממחלה חשוכת מרפא, וכל הרפואות והסגולות לא הועילו לו. בימים ההם התגורר בליאזנה רבנו הזקן, בעל התניא זיע"א, וכונה 'המגיד מליאזנה'. נכנס אליו אותו יהודי וביקש ברכה לרפואה שלמה. שאלו הרבי, כיצד הוא פוסק בשאלה מסויימת בהלכות טרפות. השיב היהודי שהוא מורה לאיסור. התחיל הרבי להתפלל איתו, עד שנאלץ להודות שאכן השאלה כשרה ואין להטריפה. אמר לו הרבי: "עכשיו תוכל להירפא, כי זו בדיוק מחלתך. כל זמן שסברת כי מחלה זו היא טריפה לא יכולת להירפא".

גילוי שער החמישים

הרבי המהר"ש הלך בליל חג השבועות אל דודו, הצדיק הקדוש רבי חיים אברהם זיע"א, בנו של בעל התניא, לברכו בברכת החג. הוא מצאו יושב וזלגות דמעות. אמר הרבי, "הלוא חג היום, ולמה תבכה?". השיב רבי חיים אברהם בפשטות "על זה אני בוכה. שמעתי מאבי תורה על הפסוק 'תספרו חמישים יום' שכאשר סופרים את ארבעים ותשעה הימים של ספירת העומר, מגיעים ביום החמישים, בחג השבועות, לגילוי שער הנו"ן 'תספרו' מלשון אור וגילוי, אכן ספיר ואני איני רואה את שער החמישים". כשיצא, הגיב הרבי המהר"ש בהתפעלות, "עד היכן הדברים מגיעים, יהודי בן שבעים ושבע, מופשט לגמרי מענייני העולם, והוא יושב ובוכה עד שלא זכה לגילוי שער הנו"ן".

שמחה ופנימיות

הרבי ריי"צ היה נוהג לברך לפני חג השבועות "שנזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות". "שמחה" משום ששמירת התורה קשורה לפעמים בניסיונות, והשמחה מעניקה כוח להתגבר על הקשיים. "פנימיות" יש לקיים את התורה לא רק במחשבה, דיבור ומעשה, אלא "בפנימיות", בעצם הנפש.

אור לגשמיית

אומר ה'ישמח ישראל' אמרו רז"ל במסכת פסחים (סח, ב). הכול מודים בעצרת דבעינן נמי לכס. על ידי האור הגדול שמאיר ביום הקדוש הזה, אפשר לעבוד את הבורא גם ב'לכס', בצרכים הגשמיים, במאכל ובמשחה.

סידה מן ההר

כמה ימים לאחר חג השבועות נכנסו חסידים לשאול איזו שאלה את הרבי ריי"צ, הרבי אמר להם תמתינו קצת איני יכול להשיב על השאלה, מכיוון ש"עדיין לא ירדתי מן ההר".

מלכות וממשלה

אומר ה'שפת אמת' חג השבועות נקרא בתלמוד 'עצרת', כי 'עצרת' הוא לשון מלוכה וממשלה, כמו יורש-עצר. בקבלת התורה קיבלנו עלינו עול מלכות שמים, ולכן זה חג הקשור למלוכה וממשלה.

אש גמזה

אומר רבי ברוך ממז'יבוז' זיע"א 'עצרת' הוא מלשון גנוז ומאוכסן, כדברי הנביא 'והיה בליבי כאש בוערת עצור בעצמותיי (ירמיה כט). אש התורה, שניתנה בעצרת, עצורה בעצמותיו של כל יהודי.

שבועה הדדית

אומר ה'אור החיים' הקדוש זיע"א 'שבועות' הוא מלשון 'שבועה'. ביום מתן התורה נשבעו השם יתברך וכנסת ישראל זה לזה שבועה הדדית. אנו נשבענו לרבינו העולם שלא נחליף אותו ח"ו באלוקים אחרים, והשם יתברך נשבע לנו שלא יחליף אותנו בעם אחר.

שני זמנים

אומר הרבי את ימי העולם אפשר לחלק לשני זמנים: הראשון - מברית העולם ועד מתן-התורה. והשני - מזמן מתן-התורה והלאה. במעמד הר-סיני נקראו ישראל בכינוי חיבה מיוחדים: 'עם סגולה', 'העם הנבחר' ויגוי קדוש'.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

הודעה חשובה לקראת חג השבועות

ידע הציבור להזהר!

בכל המקומות שמוכרים דברי מאפה חלבי וגם פרווה חייבת להיות הפרדה מוחלטת בתבניות ובמלקחים וכו'

במידה וראיתם מקום אשר עומד תחת פיקוחינו ואינו נזהר בהפרדה מוחלטת.

נא להודיע למחלקת הכשרות: 08-6204026
או בהודעת וטסאפ למספר 054-8181440

בברכת יאכלו עמים וישבעו

לשאלת רבים

הננו להודיע לפונים הרבים אשר ביקשו את פסק ההלכה של כב' המרא דאתרא וראב"ד באר-שבע

מו"ר הגאון הגדול רבי 'יהודה דרעי' זצוק"ל

אודות תערובת ג'לטין להכנת עוגות גבינה:

מותר להכין עוגת גבינה עם ג'לטין, ובלבד שמקור הג'לטין הוא מדגים ולא מבשר, וגם נושא תווית כשרות מרבנות מוסמכת. ואין בזה חשש תערובת דגים עם גבינה גם לספרדים המחמירים בזה.

בברכת יאכלו אנוניס וישבעו

אורות ההלכה

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א
אנו ממשיכים להביא תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

מהלכות שליה ציבור

ש - מחלל שבת או המגלח זקנו בתער (סכין גילוח), האם מותר לשמש שליה ציבור?

ת - המגלח זקנו בתער או המחלל שבת, אסור לעבור לפני התיבה כשליח ציבור, אפילו אם אינו נוהג כן בקביעות אלא רק לפעמים. ועדיף להתפלל ביחידות מאשר להתפלל עם שליח ציבור כזה. ואם חזר בתשובה וקיבל על עצמו שלא ישוב עוד לעשות כן, מותר לו לעבור לפני התיבה כשליח ציבור.

ש - נוהגים שבימי האזכרה האבל עובר לפני התיבה, האם גם בו צריך להקפיד שלא יהא מחלל שבת או מגלח זקנו בתער?

ת - גם במי שרוצה לעבור לפני התיבה באקראי, כגון ביום השלושים או ביום פקודת השנה של אביו ואמו, יש להקפיד שלא יהא מחלל שבת או מגלח זקנו בתער, אלא אם כן חזר בתשובה.

ש - מי שהולך בגילוי ראש ורק בכניסתו לבית הכנסת הוא חובש כיפה לראשו, האם ראוי לעבור לפני התיבה כשליח ציבור?

ת - ראשית יש לבדוק האם אותו האיש שומר שבת ואינו מגלח בתער וכו', שכן בדרך כלל הזהיר בדברים אלו מקפיד לחבוש כיפה לראשו בכל עת. ועל כל פנים, גם מי ששומר תורה ומצוות אך אינו נוהג לחבוש כיפה לראשו מחוץ לבית הכנסת, אין זה מן הראוי שיעבור לפני התיבה כשליח ציבור.

ש - שליח ציבור שאינו מבטא נכון את האותיות האם ראוי לעבור לפני התיבה כשליח ציבור?

ת - שליח ציבור שאינו מבטא נכון את האותיות, כגון שמבטא אות ח' כאות ה' או להיפך, וכן אות ע' כאות א' או להיפך וכדו', אין למנותו כשליח ציבור אפילו זמני, ובלבד שיש אדם אחר בתוך הציבור, אשר יכול לבטא אותיות אלו כהוגן.

ש - מי שזרועותיו או גוליו חשופים, האם ראוי לעבור לפני התיבה כשליח ציבור?

ת - ראוי שהשליח ציבור יעמוד על משמרתו כשהוא לבוש במלבושים נאים, כמי שעומד בפני מלך. ומכל מקום אין לפסול שליח ציבור מלעבור לפני התיבה, אלא אם כן הוא לבוש חולצה בשרווליים קצרים באופן שחלק מזרועותיו אשר מעל המרפק מגולים, וכן מי שלבוש מכנסיים קצרים באופן שירכיו ושוקיו מגולים.

ש - האם סומא (שאינו רואה כלל) ראוי לעבור לפני התיבה כשליח ציבור קבוע?

ת - מותר אף לכתחילה למנות מי שהוא סומא כשליח ציבור אפילו קבוע, ואין בזה כל מניעה, מפני שהוא חייב בכל המצוות מדאורייתא ומוציא אחרים ידי חובתם. ובלבד שהוא ראוי והגון מצד מעשיו כדן כל שליח ציבור.

ש - האם מותר לשלם שכר לשליח ציבור, ומה הדין בזה לשליח ציבור המשרת רק בשבתות וימים טובים?

ת - מותר לשלם שכר לשליח ציבור מקופת בית הכנסת. ואדרכה יש להעדיף שליח ציבור הנוטל שכר, מאשר למנות שליח ציבור בהתנדבות. והוא הדין לגבי שליח ציבור המשרת רק בשבתות וימים טובים, ואין לחוש בזה משום שכר שבת.

ש - האם מותר להעביר שליח ציבור מתפקידו, מפני שמצאו אחר שקולו ערב יותר?

ת - אין להעביר שליח ציבור הנון מתפקידו, אפילו שמצאו אחר שקולו ערב יותר, או שעלותו הכספית נמוכה יותר. אולם רשאים למנותו לצד השליח ציבור הקיים, ובלבד שלא יקופח שכרו של השליח ציבור הראשון.

"נר ה' נשמת אדם"

הצלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

בר אסתר
ת.נ.צ.ב.ה.
נפשו בטוב תלין זרעו ירש ארץ"

דבר רבני השכונות

הרה"ג אלעזר מנגשה שליט"א
רב העדה האתיופית באר-שבע

כיצד לזכות בתורה!?

"אמר ריש לקיש אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה" (שבת פ"ג).

סיפר "הגאון מטשעביץ" זצוק"ל על אביו הגה"ק "הכוכב מיעקב" זיע"א: כשהיינו צעירים אבא לעולם לא הקפיד כל כך על ביטול תורה אבל הוא היה מקפיד ביותר ועומד על זה שכשאנחנו כבר היינו יושבים ולומדים שנלמד ב"התלהבות עצומה" וסיים "הגאון מטשעביץ" ואמר עם הנהגה נפלאה שכזאת ממילא מובן איך נהפכים להיות מתמידים בתורה.

הגאון רבי חיים שמואלביץ זצוק"ל ראש ישיבת מיר. היה רגיל תמיד לומר לתלמידיו "הכותל המערבי" הוא "קודש" שהרי אין זה ממנו שכינה לעולם. אך צריך לדעת שהיושב ועוסק בלימוד התורה הרי הוא עדיף שהרי הוא מתקדש בקדושת "קודש הקודשים" שאין קדושה כמוהו.

כתב בספר "אמרות צדיקים": מקובל בידנו מאת הגה"ק הרבי אלימלך מליז'נסק זיע"א שמעלת כל לימוד חמש דפי גמרא עם פירוש הרא"ש או שני דפי גמרא עם פירוש רש"י ותוספות הרי זה נחשב לו כאילו ישב בתענית יום אחד.

סיפר הגה"ק "האוהב ישראל" מאפ"ט זיע"א: כשהייתי אברך צעיר בתחילת דרכי רצה היצה"ר לטורדני מן העולם. הכרזתי עליו מלחמה בכמה וכמה תעניות, אך התבוננתי וראיתי שזה לא עוזר כלום היות שע"י התעניות הרעב מתגבר ואני הולך ונחלש מיום ליום ואין לי את הכח והיכולת ללמוד בהתלהבות ובצלילות הדעת. כשראיתי שזה כך מיד החלטתי לשנות את הנהגתי, והפסקתי להתענות, ובכח האכילה שאכלתי השקעתי את עצמי בעמל ויגיעה רבה בהבנת סברותיו הדקות והעמוקות של הר"ן, וכך בנקל הצלחתי לנצח את יצרי והתפטרתי ממנו.

סיפר האדמו"ר מצאנז זיע"א שדוד זקינו הגה"ק מדוקלא זיע"א אמר פעם לאביו: כי הייתה תקופה שגמר אומר בליבו להכניע ולשבר את היצה"ר בכל כוחו ועשה אז סיגופים גדולים ותעניות ממושכות, ערך גלות ממקום למקום כמה שנים, שם על גופו מין עשב דוקרני הנקרא "בריעכץ" שצורב ופוצע מאד את הבשר ומחליש את הגוף והיה שרוי בצום משבת לשבת ועם כל זה אמר "הגאון מדוקלא" אני אומר לך שאת היצה"ר אי אפשר בשום אופן לנצח אלא ע"י לימוד דף גמרא עם פירוש רש"י ותוספות. והוסיף על זה האדמו"ר מצאנז: ומי לנו גדול ועד נאמן יותר מהגה"ק מדוקלא זיע"א שהיה צדיק יסוד עולם ובעל נשמה גדולה וקדושה ועם כל זה שהיה כל רגע מימי חייו דבוק ביוצרו ללא הפסק כלל. לא הועילו לו הסיגופים והתעניות אלא אך ורק לימוד הגמרא עם פירוש רש"י ותוספות.

מסופר על ה"חתם סופר" זיע"א: בילדותו היה מאריך מאד בתפילתו ומתחנן לה' שיהיה תלמיד חכם. לעומת זה חברו היה ממהר בתפילתו. פעם אחת אמר לו חברו דע לך שבזמן שאתה מאריך בתפילתך אני מספיק ללמוד עמוד גמרא והרי הנהגתך זו היא ביטול תורה. ענה לו ה"חתם סופר": הגמרא אומרת "כל המאריך בתפילתו מאריך לבו וימיו ושנותיו". אם כן בשנים אלו שיוסיפו לו מן השמים בהם אני אשלים את מה שלמדת. כך זכינו למאור הגדול ה"חתם סופר" זיע"א.

סיפר הגה"ק רבי חיים מאיר ממוגלניץ זיע"א על רבינו ה"ב"ח זצוק"ל: שהיה ידוע ומפורסם בדורו שכל "חולה" שבא ונכנס לתוך ד' אמות של הלכה שהיה רבינו הכי"ח יושב ולומד שם לרוב גדול גיעתו העצומה בלימוד התורה היה אותו החולה מתרפא מיד במקום ממאור קדושת תורתו.

מסופר על הגה"ק ה"דרכי השיבה" זצוק"ל: פעם נכנס אליו אברך אחד וביקש ממנו שיתפלל בעדו שיזכה שיהיה לו "התמדת התורה" ענה לו הרב: איך אוכל להתפלל עד דבר שתלוי "בבחירה" והרי "התמדת התורה" היא מצוות עשה מדאורייתא שנאמר "והיגית בו יומם ולילה" ודבר זה תלוי בבחירתך ובתוקף ואומץ החלטתך. אלא מה שאני כן יכול לעשות זה להתפלל בעדך שתזכה לטעום את הטעם הנפלא של חשקות עריבות נעימות ומתיקות תורתנו הק' ואז יכנס ויקבע בלבבך תשוקת ואהבת התורה וממילא לא תוכל לישון גם בלילה ולא תמהר לכבות את הנר לרוב "התמדתך בתורה" ויתקיים בך הפסוק "טעמה כי טוב סחרה" - טעם את טעמה הטוב של סחרה של תורה. ואז "לא יכבה בלילה נרה" - לא תמהר לכבות בלילה את הנר לישון לרוב "התמדתך בתורה".

ברוכי אוצרים לאהבה
ואבת ליום ואבוק
הרב אלעזר מנגשה

הרמטכ"ל והרב בחג השבועות

בית־הכנסת שבו התפלל הצדיק רבי שלום־מרדכי הכהן מברואן היה מקושט בירק ובפרחים, כיאה וכנאה לחג השבועות. ממקום תפילתו, הסמוך לתיבת החון, הקריין רבי שלום־מרדכי תחושת התעלות והתרוממות־רוח על כל המוני המתפללים.

בחוף סערה באותה שעה סופת גשמים עזה שפרצה במפתיע, אך בפנים סילטל החון בתפילתו, והלבבות הלכו שבי אחר קולו הערב והנעים. ואז אירע דבר בלתי־צפוי כלל: דלת בית־הכנסת נפתחה, ובמפתן ניצב מפקד הצבא הפולני בכבודו ובעצמו.

נשימתם של המתפללים נעתקה מגרונם ולבם החסיר פעימה. אם המפקד הפולני הגיע לבית־הכנסת בלי כל הודעה מוקדמת, אות הוא כי משהו ניצב ביותר מתרגש עליהם.

עיני הקהל התרוצצו בקדחתנות מן הקצין אל – להבדיל – רבי שלום־מרדכי וחזרה, כאילו ביקשו לשאוב עידוד ותקווה מרבם. נימה של רגיעה הורגשה באוויר כאשר האנשים הבחינו, שרבים אכן קלטו בזווית עינו את הקצין הכנס, ואף־על־פי־כן לא נע ולא זע ממקומו.

המחזה שנגלה לעיני הציבור ברגעים הבאים היה בלתי־צפוי לחלוטין. בצעדים שקטים ומחוססים, כמתוך כוונה שלא לעורר תשומת־לב רבה מדי, חצה הקצין הפולני הבכיר את בית־הכנסת לכל אורכו, וקרב אל מקום מושבו של רבי שלום־מרדכי. הוא המתין עוד רגע עד שהרבי היפנה אליו את מבטו, ואז רכן לעברו ולחש כמה משפטים, בהבעה של התנצלות ברורה, ולאחר מכן קד קידה קלה של הכנעה, סב לאחוריו ויצא את בית־הכנסת.

הקהל כולו נותר משתאה למראה עיניו, אולם הצדיק המשיך בתפילתו כאילו לא אירע דבר, וגם המתפללים חזרו לתפילותם, כאשר סקרנות רבה בוטרת בלבם לפשר הדבר.

רק לאחר התפילה, כשעברו החסידים לפני רבם, לאחל לו ברכת חג שמח, נענה הרבי לעיניהם השואלות של האנשים והואיל לספר את סיפור המעשה. על פניו נחא ארשת של שמחה וקורת־רוח, והוא פתח בדבריו.

"סקרנים אתם לדעת את פשר הופעתו של הקצין הפולני. העניין החלל כשבע ימים לפני החג.

הגיעו אלי כמה מעסקי הקהילה וסיפרו לי על מצוקתם של חיילים יהודים המשרתים ביחידה הפולנית הסמוכה לעירנו. החיילים מנקשים להשתחרר ביום החג מפעילותם הצבאית ולעשות את החג בעיר, עם כל היהודים, ואילו מפקדם מסרב לכך נמרצות. העסקנים סיפרו, כי גם הם נפגשו עם המפקד והעלו לפניו את בקשת החיילים, אך הלה דחה גם אותם בהחלטיות.

"לא נותרה לי ברירה אלא ליטול עלי את המשימה הקדושה. וכי

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

אנו מברכים את תושבי עירנו באר שבע היקרים

בברכת חג שמח ומועדים לשמחה

ושגזבה לקבל את התורה בקדושה ובאהבה

שלמה אוהיון מזכיר המועצה הדתית

עופר כרדי יו"ר המועצה הדתית

רבני השכונות ורבני הקהילות

משרדי המועצה הדתית

רח' התלמוד 8

יפתחו לקהל למתן שרותי הדת

באהבה ובשמחה לאחר חג השבועות

מיום ראשון ח' סיוון תשפ"ו (24.05.26)

בברכת ברוכס רבאים

עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית

לוח זמנים שבועי

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
24.5.26	25.5.26	26.5.26	27.5.26	28.5.26	29.5.26	30.5.26
4:13	4:12	4:12	4:11	4:11	4:10	4:10
4:21	4:20	4:20	4:19	4:19	4:18	4:18
5:46	5:45	5:45	5:45	5:44	5:43	5:43
8:25	8:25	8:25	8:25	8:24	8:24	8:24
9:07	9:07	9:07	9:07	9:07	9:06	9:06
10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17
12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38
13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:14
18:27	18:27	18:28	18:28	18:29	18:29	18:30
19:38	19:39	19:39	19:40	19:40	19:41	19:42
19:55	19:55	19:56	19:56	19:57	19:58	19:58

עניין של מה־בכך הוא, חיילים יהודים ייאצלו לחלל את חג מתן תורתנו! ניגשתי אפוא אל המפקד הישיר של החיילים, ובמלים נרגשות תיארתי באוזניו את קדושתו של החג ואת החובה האנושית להניח להם לחגוג את החג עם בני־עמם.

"המפקד, בראותו לפניו רב יהודי, נתרכך קמעה ולא חזר על סירובו הקודם. אבל הוא אמר, כי אין בסמכותו להעניק לחיילים שחרור מסוג זה וכי רק מפקד הצבא הפולני בעצמו רשאי לאשר זאת.

"לאחר הפצרות רבות נתקבלתי בלשכותו של מפקד הצבא. הוא הביט בי בעיניים קשות והפטיר ביובש: 'איני מוכן לשחרר חיילים מתפקידם. הדבר עשוי להשפיע לרעה על כל יתר החיילים שבמחנה'.

"הוספתי להתחנן ולהסביר את נחיצות הדבר, והמפקד סירב שוב ושוב. לבסוף גילה לי את הסיבה האמיתית לסירובו התקיף. הוא סיפר לי בסוד, כי החיילים אמורים לערוך תמרון צבאי גדול בדיוק בחג־השבועות.

"לכי נמוג למשמע הדברים. לא זו בלבד שלא ישוחררו לכבוד החג, אלא עוד ייאצלו לחלל בהידור רב בפעילות צבאית מאומצת!

"כעבור רגע אורתי אומץ. 'שמע־נא, כבוד המפקד, פניתי אליו שוב, 'להווי ידוע לך, כי חטא גדול יהיה זה לאץ את החיילים היהודים לחלל את החג הקדוש. ואילו באשר לתמרון הצבאי שאמרת, הרי אלו־קינו הוא גם אלו־קו השמים והארץ ובכוחו למנוע בדרכים משלו את עריכת התמרון'.

"המפקד הביט בי במבט שהיו בו כעס ולגלוג בערבוּבִי, וסימן לי כי הפנישה תמה. יצאתי את לשכותו בלב כבד למדי, אך מתוך תקווה ואמונה כי עתה יעשה הקב"ה את שלו.

"והנה, עיניכם הרואות את מעשי ה' וגבורותיו: כל השבוע האחרון היה מוג'ה־האוויר טאה ובהיר. השמש האירה בשמים הזכים ורוח לא נשבה. אך היום בבוקר, בלא כל אזהרה מוקדמת, פרצה לפתע סערה עזה שהביאה עמה גשמים שוצפים. הבנתי, שמן השמים שמעו לרחשי לבם של החיילים היהודים ולתפילתי, ודאגו לבטל את התמרון.

"המפקד הפולני, כך מסתבר, נדהם כלי־כך מהתממשות דברי האזהרה שהשמעתי באוזניו, עד שחש צורך דחוף לבוא לכאן היום ולהתנצל באוזניו על התנהגותו כלפיי. הוא גם הבטיח, כי מעתה ואילך ידאג אישית לצורכי הדת של החיילים היהודים וכי ישוחררו תמיד לקראת ימי תגיהם."

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימיו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.